

Monoloog voor 1 heer

(1 dame kan ook. Daar is een apart script voor geschreven...

Titel: 'Anneke op safari...')

Pieter op safari...

Door

© Peter van den Bijllaardt

Lommerbaan 77

2728 JB Zoetermeer

Zijn er nog vragen?... Tel. 079 – 888 67 45

toneel42@casema.nl

Pieter heeft een safarireis naar Afrika gewonnen.

Pieter is een vrolijke man, een beetje slordig wat betreft zijn kleding.

Kiest hij voor de '**andere**' persoon, dan heeft hij hele andere kleding aan. (hieronder beschreven bij **KLEDING**)

Zijn humor is van een behoorlijk hoog gehalte.

De monoloog is pittig van aard, af en toe zelfs een beetje cynisch.

Tijdens zijn monoloog laat hij af en toe een aanstekelijke lach horen. Hij mag uiteraard zelf bepalen wanneer hij dit doet. Ook mag hij aan het eind van zijn zinnen veelvuldig het stopwoordje: **joh...** gebruiken.

Hij houdt beslist niet van het doodschieten van dieren.

Is het mogelijk dat deze heer een ietwat '**verwijfd**' stemmetje kan maken, dan kan hij deze monoloog in deze hoedanigheid opvoeren. Hij moet dan wel veel zinnen eindigen met: **hè**.

KLEDING als 'gewone' man:

Een kaki tropenpak. Korte broek. Zijn ene kous zit op zijn kuit, de ander is helemaal tot zijn enkel gezakt. Hij heeft halfhoge wandelschoenen aan en op zijn hoofd heeft hij een tropenhelm, of een safarihoed met een brede band van roofdierenprint.

KLEDING als een 'verwijfde' man:

Een kaki tropenpak. Korte broek. Zijn kousen zitten nu keurig omhoog, maar zijn wel fel oranje. Hij heeft halfhoge wandelschoenen aan, maar wel een paar met felle kleuren. Op zijn hoofd heeft hij een hard paarse vilthoed met een band van roofdierenprint.

TONEEL:

Hoeft niets bijzonders te zijn. Men kan links en rechts wat tropische planten neerzetten.

BIJZONDERHEDEN:

Men kan zo nu en dan (op welgekozen momenten) het geluid van een overvliegend vliegtuig laten horen.

Pieter staat midden op het toneel. hij heeft het zichtbaar ontzettend warm en wappert zichzelf zo nu en dan met een (Afrika) folder koelte toe. Een felgekleurde fototas hangt om zijn schouder, een even fel gekleurde rugtas staan bij zijn voeten.

Pieter: Tjonge jonge wat is 't hier heet zeg. [*puft overdreven lang en wijst zichzelf aan*] Ik heb 'm gewonnen. [*grote grijns*] 'n Safari in Afrika. Lachen hoor! Ik wat winnen, ik win nóóit wat. Ja, 'n setje balpennen bij de bingo.

Had ik ineens een gekke bui en heb ik 'n slagzin ingestuurd. Te gek joh. Ik zag 'm ineens staan. In zo'n roddelblad. Ja, bij de kapper hoor, want ik koop die rommel zelf natuurlijk nooit.

[*ellebooggebaar*] Ben je gek zeg. Dure bladen hoor. En elke week staat er hetzelfde in. Ik zat dus daar bij die kapper zo'n blad in te bladeren en inene zag 'm staan. Ik dacht gelijk: ja hoor weer zo'n slagzin. Daar trapt toch zeker helemaal niemand in. Die worden alleen maar gewonnen door neefjes en nichtjes van de redactie van zo'n blad. Maar toen zag ik dat ie met Afrika te maken had. En Afrika... [*weeïge blik, diepe zucht*] Met Afrika heb ik iets. Ik weet niet wat, maar sinds ik Out of Africa heb gezien. (*Als de 'verwijfde' man*) Met die lekkere knul van een Robert Redford in de hoofdrol was ik verkocht. O, dat vind ik toch zo'n heerlijkheid. Die Robert, echt een jongen om heel zachtjes in te knijpen, er dan een lekker hapje uit te nemen en je dan helemaal laten gaan. Hij mag bepalen tot hoever. **(dit is zo'n moment dat hij zijn aanstekelijke lachje laat horen!)**

(*Als de 'gewone' man*) Met die lieve schat van een Merel Streep was ik verkocht. O, dat vind ik toch zo'n heerlijkheid. Die Merel, echt een meid om heel zachtjes in te knijpen, er dan een lekker hapje uit te nemen en je dan helemaal laten gaan. Zij mag bepalen tot hoever. **(dit is zo'n moment dat hij zijn aanstekelijke lachje laat horen!)**

(*Als de 'verwijfde' man*) Maar ja, dit soort overrijpe knapen kom ik nooit tegen hè. Ik weet wel, die knul is niet piep meer, maar die lach van 'm hè. Zo gauw ik al die tanden van 'm zie gaat mijn onderlijf allerlei rare dingen doen. Dan is het [*wijst*] ineens een heetgebakerde bende daar beneden. En wat maakt 't uit hoe oud die jongen is, mij moet ie toch niet. Zoveel zelfkennis heb ik wel.

(*Als de 'gewone' man*) Maar ja, dit soort heerlijkheden kom ik nooit tegen hè. Ik weet wel, dat het niet de mooiste filmster van de wereld is, maar die lach van d'r hè. Zo gauw ik haar zie lachen gaat mijn onderlijf allerlei rare dingen doen. Dan is het [*wijst*] ineens een heetgebakerde bende daar beneden. En wat maakt het uit, ze mij moet ie toch niet. Zoveel zelfkennis heb ik wel.

Nou, en daarom wil ik al een hele lange tijd eens 'n keertje naar Afrika. Maar ja de centen hè... [*diepe zucht*] Ik maak kantoren schoon en dat verdient wel niet slecht, maar je houdt er geen

reisjes naar Afrika aan over. En wat zag ik toen inene in dat roddelblad staan? Dat de hoofdprijs een safari in Afrika was. *[kijkt het publiek even zorgelijk aan, omdat hij vermoed dat die niet begrijpt wat hij bedoelt. Praat een tikkeltje enthousiaster]* Die slagzin dus! Als je die zou winnen was de hoofdprijs een safari in Afrika. Ik kon dus naar Afrika. Helemaal gratis en voor niks en niemandal. Nou zo'n kans laat je natuurlijk niet lopen. En die slagzin begon met... *[eigenwijs vingertje hoog de lucht in]* **Ja, Afrika is in...** En dan moest ik de rest zelf invullen. Dus ik nadenken. En dat is nou niet direct mijn sterkste punt. En het was al helemaal niet eenvoudig met al die kakelende mensen in die kapperszaak. Dus ik heb mijn vingers in m'n oren gestopt en ben gewoon mijn best gaan doen. Dénken dus. Niet eenvoudig hoor, als dat niet je dagelijkse bezigheid is. Maar ik ben 't toch gaan doen. En inéne had ik 'm. Die slagzin. Inene was ie d'r. Zomaar... helemaal uit het niks... Ik heb ingevuld: *[eigenwijs driftig bewegend vingertje hoog de lucht in]* **Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.** *[kijkt overdreven triomfantelijk de zaal in]* Toen ik 'm had opgeschreven en 'm daar zo zag staan dacht ik... dit is 'm. *[kijkt weer triomfantelijk de zaal in en knikt heftig]* D'r was geen speld tussen te krijgen. *[beseft nu pas dat hij zijn hoofd moet schudden en doet dat ook. Even heftig]* Geen spéld! Ik had gewoon de slagzin gemaakt die alle slagzinnen verder overbodig zouden maken. Maar toen kreeg ik de schrik van m'n leven. Van wanneer was dat roddelblad eigenlijk?... Ik gauw op de voorkant kijken. Ja hoor ik had nog twee dagen om 'm op te sturen. Ben gelijk een enveloppe en een postzegel gaan zoeken, want je moest het via de post doen. En toen ging 't inene niet goed met me... *[kijkt zorgelijk de zaal in]* Ik begon te piekeren... En ook nog te twijfelen... En te denken... *[overdreven knikkend]* Was dit nou wel de slagzin die alle slagzinnen overbodig zouden maken? En ineens begon ik tegen mezelf te praten. Ik zei hardop: hier win jij nooit een prijs mee jongen. Wat is dat nou voor 'n waardeloze slagzin. **Ja, Afrika is in... want zonder Afrika heeft het geen zin.** Waarom had Afrika dan geen zin? En waarom was Afrika nou zo in... En maar piekeren joh. Iedere dag. Nou ja... iedere dag?... Soms sloeg ik een dagje over, maar s' nachts werd ik er ook soms wakker van. Is geen punt hoor, dan duik ik gewoon fff m'n koelkast in. Daar heb ik voor eventuele slapeloze nachten de heerlijkste dingen in staan. *[alle ingrediënten snel na elkaar uitsprekend]* Alle smaken ijs die je je maar bedenken kan, gefileerde makreel, chipolata pudding, hardgekookte eieren, gepeld en al, jonge en ouwe kaas, leverworst, gerookte zalm, chocoladepudding met slagroom, salami. Je kan 't zo gek niet opnoemen of ik heb 't in mijn koelkast staan. En ik kan het hebben... *[het maakt niet uit of hij nou slank, of wat dikker is. Hij vind dat gewoon van zichzelf. Dat maakt het ook dubbel zo grappig, als hij niet slank is! Hij slaat zichzelf dus enkele malen*

hard op de maag] Ik kom geen grammetje aan, ík! [*kijkt vragend de zaal in*] Wat was ik nou aan het vertellen? [*denkt even met gesloten ogen, overdreven inspannend na. Dan overdreven enthousiast de ogen weer wagenwijd open*] O ja, over die slagzin die ik had opgestuurd. Ik twijfelde inene of ie nou wel zo goed was. En een nieuwe opsturen kon niet meer.

Ik had er trouwens geeneens een meer kunnen verzinnen. Nee, zo'n verschrikkelijk goeie brainwave krijg je maar eens in je leven. Wát gebeurt... [*kijkt met grote vragende ogen de zaal in*] Ik win! [*maakt een dansje met veel armbewegingen van plezier*] Ik WÍN!!! Niet te geloven joh. Ik had GEWÓNNEN!!!

Ik had er net een hele halve dag niet aan gedacht toen die brief op m'n mat viel. En toen las ik het... Wij willen u van harte feliciteren met het feit dat u dankzij onze, en nog meer van die onzin. Een hele lange volzin was 't. Ik moest 'm wel drie keer lezen voor ik 'm helemaal snapte. In het kort kwam 't er op neer dat ik die safarireis naar Afrika had gewonnen. [*wijst zichzelf trots aan*] Ík... Ík, die nóóit es wat win, had 'm gewonnen. Ík, die écht he-le-maal nóóit wat win. Nou ja, behalve dan die balpennenset bij de bingo. Maar dat had ik, geloof ik al verteld...

Stukje verder

En toen inene was ze d'r. M'n gids. 't Was een vrouw. Ja, dat hadden ze mij niet verteld. Zo stevige bonkige kerel van een vrouw met van die schouders die Anton Geesink ook had. Ja, vroeger dan toen ie nog judode. Ik wist niet wat ik zag joh. Ik had inene geen zon meer. Dacht dat er een vrachtauto achter me was geparkeerd. Was zij 't. In een safaripak dat keurig om al haar spieren spande. Want daar had ze er wat van hoor. Spieren. Want toen ze me een hand had gegeven dacht ik dat al de kootjes van m'n vingers waren gebroken. **Ik ben uw gids.** zei ze met zo'n donkere stem. En ze wist mijn naam ook al. **U bent Pieter Peperdop. Wij gaan een hele leuke tijd hebben samen.** [*imiteert de stem overdreven*] **U bent Pieter Peperdop. Wij gaan een hele leuke tijd hebben samen.** En toen wilde ze me weer een hand geven, maar die heb ik maar fff genegeerd. Over haar te laat komen had ze het niet. Ik werd meteen in zo'n open jeep geduwd. Ken je die dingen? Zo'n oud krenge met van die hele kleine mini zitplaatsjes, met van die belachelijk lage rugleuninkies. En met allemaal zebrastrepen over de motorkap en de deuren. Alsof we dan ineens onzichtbaar zijn. Rij je met zo'n jeep over de hei, of hoe ze dat hier dan ook noemen. En als je dan ineens tussen een kudde zebra's rijdt hebben die beesten niks in de gaten. Zie je het voor je? Hé, zegt die ene zebra dan tegen die andere zebra, wat een rare zebra loopt daar. Die heeft geen poten joh! Die poten van die zebra zijn rond joh! Wel modérn

hoor! Zoiets wil ik ook. *[heel lang zijn aanstekelijke lach laten horen]*

Aan het eind loopt het heel vrolijk af